

РЕШЕНИЕ

№ 4405

гр. София, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 134 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА

при участието на секретаря ПЕТЯ Д. ШОПНИКОЛОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА Административно наказателно дело № 20211110214970 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. Й. С., ЕГН:***** срещу Наказателно постановление (НП) №НП-ПБЗИН-СДО-121 от 14.09.2021г., издадено от директор на СДПБЗН, с което на жалбоподателя са наложени следните административни наказания:

1. На основание чл. 260, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на чл. 140, т. 2 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР);
2. На основание чл. 260, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на чл. 140, т. 2 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР);
3. На основание чл. 260, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на чл. 140, т. 2 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

С подадената жалба се излагат твърдения, че описаната в наказателното постановление фактическа обстановка не отговаря на действителната такава. Счита, че цитираната в

наказателното постановление точка 2 и точка 3 от неизпълненото разпореждане са съвсем различни от посочените в НП. Изложени са твърдения, че жалбоподателя не е собственик на обекта и в този смисъл не е годен субект на твърдените нарушения, а също така, че не са събрани доказателства относно управителите на посочените дружества.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява. По делото са постъпили писмени бележки от жалбоподателя И. С. чрез адв. Л. Б.. В същите се излагат твърдения, че неправилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя, като е следвало да се ангажира тази на юридическото лице. Отново се сочи, че дадените разпореждания са различни от тези, за които е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Въззиваемата страна- Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ редовно призована, не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата, съдът намира следното :

Жалбата е депозирана в срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима. Разглеждана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка от страна на служители на ПБЗН- СДО на 09.04.2021г. в склад за перилни препарати на фирма „Д.“ ЕООД, находящ се в /АДРЕС/ било установено, че 1. Складът не е оборудван с пожаритехнически средства за гасене на пожари от необходимия вид и брой съгласно чл. 15 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. за Правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите; 2. Не са предоставени капаци на разклонителните кутии в склада за горими материали на фирма „Д.“ 3. Проходите между фигурите в склада не се поддържат свободни; 4. В склада има неукрепени ел. проводници. За констатираното свидетелката С.Ш. на длъжност „инспектор“ от Пета РСПБЗН при СДПБЗН съставил разпореждане № ПР- ПБЗН-СД5-9-07/09.04.2021г. Със съставеното разпореждане свидетелката дала на дружеството срок за отстранение на констатираните неизправности, а именно 28.05.2021г. Разпореждането било връчено на жалбоподателя на 13.04.2021г. срещу подпис.

На 21.07.2021г. свид. С.Ш. извършила последваща проверка на дружеството, като за установеното от нея съставила АУАН №АУАН-ПБЗН-СД5-9-4/21.07.2021г., с който същата приела, че не са изпълнени разпорежданията дадени с разпореждане № ПР- ПБЗН-СД5-9-07/09.04.2021г, а именно: по т. 1 Да се оборудва склада за перилни препарати с пожаротехнически средства за гасене на пожари, а именно 2 бр. 6 кг прахови пожарогасители с клас на праха ABC и 1 бр. пожарогасител на водна основа ; по т. 2 проходите между фигурите в склада да се поддържат свободни ; по т. 3 всички неизправности в електрическите инсталации и съоръжения, които може да предизвикат

искрене, късо съединение, нагряване на изолацията на кабелите, проводниците, отказ на автоматични системи за управление и други се отстраняват незабавно в склада за перилни препарати. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и бил връчен на жалбоподателя срещу подпис на 22.07.2021г.

В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН не постъпили писмени възражения.

На база на съставения акт било издадено процесното наказателно постановление №НП-ПБЗИН-СДО-121 от 14.09.2021г., издадено от директор на СДПБЗН, с което на жалбоподателя били наложени три на брой административни наказания „глоба“ всяко в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл. 260, ал. 1 от ЗМВР за извършени нарушения на разпоредбата на чл. 140, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 08.10.2021г.

Изложената фактическа обстановка се установи от представените по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитания актосъставител С.Ш.. Показанията на свид. Ш. съдът кредитира относно обстоятелствата, свързани със съставяне на АУАН, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения за това процесуален срок, от легитимното за това действие лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима, а разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление (арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС), а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи предвид приложената по делото служебна бележка, издадена от ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“ относно компетентността на актосъставителя и като взе предвид разпоредбите на чл. 23, ал. 1 и чл. 24, ал. 3 от Наредба № 8121з-882 от 25 ноември 2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол. Съдът намира, че АУАН и НП са издадени в предвидената от закона писмена форма и съдържание - [чл. 42 и 57 от ЗАНН](#). Налице е и

редовна процедура по връчването им на жалбоподателя. При съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени сроковете по [чл. 34, ал. 1](#) и [ал. 3 ЗАНН](#).

Независимо от гореизложеното съдът намира, че следва да се солидализира с възражението направено от жалбоподателя в подадената от него жалба, че бездействията, за които е бил санкциониран не са му били вменени като задължения. В този смисъл съгласно даденото разпореждане от органите на Главна дирекция „Пожарна безопасност“ и в частност от свидетелката Ш., е следвало да бъдат извършени четири пункта от действия със срок до 28.05.2021г. Актът за установяване на административно нарушение е бил съставен за изпълнение на три разпореждания на органите, като посоченото за изпълнено разпореждане по т. 3 е коренно различно от това посочено в разпореждане № ПР- ПБЗН-СД5-9-07/09.04.2021г. Задължителното предписание под т. 3 е в смисъл *„Преходите между фигурите в склада да се поддържат свободни“*, а това по т. 4 в смисъл *„Да се укрепят според изискванията неукрепените ел. проводници“*. Съгласно съставения акт жалбоподателят не е изпълнил даденото му предписание по т. 3, а именно *„всички неизправности в електрическите инсталации и съоръжения, които може да предизвикат искрене, късо съединение, нагряване на изолацията на кабелите, проводниците, отказ на автоматични системи за управление и други се **отстраняват** незабавно в склада за перилни препарати“*. Отделно от това посоченото като изпълнено разпореждане на т. 2 от Разпореждане № ПР- ПБЗН-СД5-9-07/09.04.2021г. също се различава от това, което е посочено в съставения АУАН и издаденото на база на него наказателно постановление. Настоящата съдебна инстанция намира, че този подход на наказващият орган е недопустим, доколкото нарушава правото на защита на санкционираното лице и възможността на същото да разбере в какво именно се обвинява. Предвид обстоятелството, че на жалбоподателя не е било давано разпореждане в смисъла посочен в наказателното постановление, то е недопустимо същият да бъде санкциониран за изпълнението му, доколкото разпоредбата на чл.125, ал. 1, т. 4 ЗМВР вменява задължение на лицата да спазват разпорежданията на органите на пожарна безопасност и защита на населението, а изпълнението на дадените предписания съставлява нарушение на разпоредбата на чл. 140, т. 2 от ЗМВР.

На следващо място, съдът намира, че следва да се съгласи и с възражението на процесуалния представител на жалбоподателя в смисъл, че неправилно е ангажирана отговорността на лицето И. С., доколкото същият не се явява годин субект на твърдяното нарушение. Разпоредбата на чл.260, ал. 1 ЗМВР вменява задължение за спазване на дадените разпореждания от органите на пожарна безопасност и защита на населението на всички физически лица, а ал. 2- на юридическите лица. Никъде обаче няма посочена възможност при изпълнение на разпореждане да бъде наложено наказание не на юридическото лице, а на негов законен представител. В този смисъл годин субект на твърдяното нарушение би могло да бъде юридическото лице, на което органите на пожарна безопасност и защита на населението са дали задължителните за изпълнение разпореждания по [чл. 125, ал. 1, т. 4 ЗМВР](#). Разпоредбата на [чл. 260, ал. 2 ЗМВР](#) предвижда за изпълнение на разпорежданията по [чл. 125, ал. 1, т. 4 ЗМВР](#) да се ангажира имуществената отговорност на юридическите

лица, като им се наложи имуществена санкция в размер от 500, 00 до 5 000, 00 лева. В случая наказващият орган е следвало да ангажира имуществената отговорност на юридическото лице „Д.“ ЕООД, като му наложи имуществена санкция в границите, предвидени в чл. 260, [ал. 2 ЗМВР](#), а не тази на лицето И. С..

Предвид всичко гореизложено, съдът намира, че процесното наказателно постановление подлежи на отмяна като незаконосъобразно и необосновано такова.

Относно направеното искане от процесуалния представител и жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски в подадените писмени бележки, съдът намира, че следва да остави същото без уважение. Въпреки изхода на делото, съдът намира, че на възлагане в административнонаказателното производство подлежат единствено направените разноски. Доколкото по делото липсват доказателства за извършени плащания във връзка с осъществяването на процесуално представителство (разписка, пълномощно, договор за правна помощ и т.н.) съдът намира искането за неоснователно и недоказано такова.

Така мотивиран и на основание и чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) №НП-ПБЗИН-СДО-121 от 14.09.2021г., издадено от директор на СДПБЗН, с което на жалбоподателя са наложени следните административни наказания: 1. На основание чл. 260, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на чл. 140, т. 2 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР); 2. На основание чл. 260, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на чл. 140, т. 2 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР); 3. На основание чл. 260, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на чл. 140, т. 2 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

ОСТАВЯ без уважение искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на [глава XII от Административнопроцесуалния кодекс](#), в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____